

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. gegužės d. Nr. S-2026/ (7-2026/56)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės ir Raimondos Juodkaitės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-03-18 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-02-10 sprendimo Nr. 331-48122 (toliau – Sprendimas). Komisijos 2026-04-14 posėdyje Pareiškėjos atstovas advokato padėjėjas A.A ir Inspekcijos atstovė B.B. dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti Inspekcijos Sprendimą, kuriuo atsisakyta grąžinti 12 055 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) permoką (skirtumą), ir grąžinti Inspekcijai iš naujo nagrinėti Pareiškėjos 2026-01-11 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-42184 (toliau – Prašymas).

Nurodė, kad Inspekcija 2026-01-19 suformavo pranešimą Nr. (17.17-40) RES-12753 (toliau – Pranešimas) Pareiškėjai pateikti papildomus dokumentus dėl PVM permokos (skirtumo) pagrįstumo įvertinimo. Pareiškėja pateikė Inspekcijos prašytus dokumentus, taip pat ir metinę finansinę atskaitomybę už 2024 metus – Juridinių asmenų registrui (pateikta 2026-03-05), išskyrus mokėjimo dokumentus. Paaiškino, kad Pareiškėja nurodytais laikotarpiais dėl lėšų stokos nemokėjo UAB „B“ pagal paskolos sutartį ir mokesčių administratoriui pateikė išrašą iš atsiskaitomosios sąskaitos, vėlesnius atsiskaitymus su UAB „B“ vykdė antstolis bei asmenys, laidavę už Pareiškėją UAB „B“. Nurodė, kad UAB „C“ 2025-06-26 sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 nebuvo pateikta, nes, viena vertus, Pareiškėjos prašymas grąžinti PVM nebuvo grindžiamas šia sąskaita, kita vertus, Pareiškėja neturi šios sąskaitos.

Pareiškėja nesutinka su skundžiamu Sprendimu, nes, jos vertinimu, Inspekcija turi visus duomenis, reikalingus priimti sprendimą grąžinti 12 055 Eur PVM permoką (skirtumą). Atkreipė dėmesį į tai, kad PVM grąžinimas vykdomas, neatsižvelgiant į atitinkamų PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimą, jeigu nustatoma, kad šios PVM sąskaitos faktūros yra realios ir susijusios su PVM mokėtojo veikla.

Teigė, jog Pareiškėjos nepateikti dokumentai, nurodyti Sprendime, negalėjo turėti įtakos priimti sprendimą negrąžinti 12 055 Eur PVM permokos (skirtumo), nes jų duomenys nėra susiję su Pareiškėjos Prašymu grąžinti PVM permoką (skirtumą).

Skunde taip pat nurodyta, kad skundžiamame Sprendime Inspekcija neanalizavo, ar konkrečiais laikotarpiais, kurie nurodyti Prašyme, Pareiškėja atitiko Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio 1 dalies nuostatas. Pažymėjo, kad Pareiškėja nebuvo išregistruota iš PVM mokėtojų registro. Nurodė, kad iki tol, kol Pareiškėjos turtas (žemės sklypas (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) adresu: (duomenys neskelbtini), ir žemės sklypas (unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) adresu: (duomenys neskelbtini) nebuvo antstolio priverstinai parduodami iš varžytinių, Pareiškėja pati ieškojo šio turto galimų pirkėjų, t. y. turėjo turtą ir vykdė veiklą, kurios rezultatas yra PVM objektas.

Inspekcija skundžiamu Sprendimu negrąžino Pareiškėjai 12 055 Eur PVM permokos (skirtumo) už atitinkamus 2023 m., 2024 m. ir 2025 m. laikotarpius, nes nepateikti pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu.

Nurodė, kad Pareiškėjai „MANO VMI“ sistemoje 2026-01-19 suformuotas Pranešimas, kuriuo iki 2026-01-22, vadovaujantis MAĮ 87 straipsnio 6 dalimi, paprašyta pateikti papildomus dokumentus dėl PVM permokos (skirtumo) pagrįstumo įvertinimo: išsamų paaiškinimą apie vykdomą veiklą, kodėl nedeklaruojamos PVM apmokestinamos pajamos, o taikoma 100 proc. PVM atskaita, kaip įsigijimai susiję su PVM apmokestinama veikla, iš kokių lėšų vykdomi įsigijimai (pateikti paskolų sutartis); išrašytą PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)001 ir jos apmokėjimo dokumento kopiją; pirkimo–pardavimo sutartį; gautas PVM sąskaitas faktūras: UAB „B“ 2023-04-18 Nr. (duomenys neskelbtini)028233, 2023-05-18 Nr. (duomenys neskelbtini)030638, 2023-06-30 Nr.(duomenys neskelbtini)033712, 2023-09-30 Nr. (duomenys neskelbtini)041462, 2023-10-30 Nr. (duomenys neskelbtini)044237, 2023-11-24 Nr. (duomenys neskelbtini)046728, 2023-12-30 Nr. (duomenys neskelbtini)049967, 2024-01-30 Nr. (duomenys neskelbtini)052860, 2024-02-28 Nr. (duomenys neskelbtini)055820, 2024-04-30 Nr. (duomenys neskelbtini)061686 (toliau – UAB „B“ PVM sąskaitos faktūros) ir UAB „C“ 2025-06-26 Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 bei jų apmokėjimo dokumentų kopijas, Juridinių asmenų registrui – finansinės atskaitomybės dokumentus už 2024 m. Pareiškėja dokumentus pateikė 2026-02-05, išskyrus: UAB „C“ 2025-06-26 PVM sąskaitą faktūrą Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 ir jos apmokėjimo dokumentą, UAB „B“ PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimo dokumentus, Juridinių asmenų registrui – finansinės atskaitomybės dokumentus už 2024 m.

Inspekcija nurodė, kad atskaitytas PVM Prašyme nurodytais laikotarpiais netenkina PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatų, nes Pareiškėja nedeklaravusi PVM apmokestinamų tiekimų laikotarpį nuo 2021-05-08 iki 2026-01-31, veiklos nevykdė, turto neturi.

Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad sprendimui dėl PVM permokos (skirtumo) grąžinimo priimti trūksta duomenų ir Pareiškėja pateikė ne visus prašomus papildomus dokumentus / ataskaitas, nurodytus Pranešime, priėmė Sprendimą negrąžinti Pareiškėjai 12 055 Eur PVM permokos (skirtumo) už Prašyme nurodytus laikotarpius.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas. Inspekcijos Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos Prašymas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilęs dėl Inspekcijos Sprendimo atsisakyti grąžinti Pareiškėjai Prašyme nurodytą 12 055 Eur PVM sumą už atitinkamus 2023 m., 2024 m. ir 2025 m. laikotarpius, mokesčių administratoriui konstatavus, kad Pareiškėja nepateikė dalies pagal

MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką pareikalautų pateikti dokumentų / ataskaitų, teisėtumo bei pagrįstumo.

Inspekcija savo atsisakymą grąžinti 12 055 Eur PVM permoką (skirtumą) grindė tuo, jog Pareiškėja nepateikė UAB „C“ 2025-06-26 PVM sąskaitos faktūros Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 ir jos apmokėjimo dokumento, UAB „B“ PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimo dokumentų ir Juridinių asmenų registrai – finansinės atskaitomybės dokumentų už 2024 m. Taip pat nurodė, kad atskaitytas PVM Pareiškėjos Prašyme nurodytais laikotarpiais netenkina PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatų, nes Pareiškėja nedeklaravusi PVM apmokestinamų tiekimų laikotarpiu nuo 2021-05-08 iki 2026-01-31, veiklos nevykdė, turto neturi. Inspekcijos atstovė posėdžio Komisijoje metu akcentavo, kad Pareiškėjai nepateikus finansinės atskaitomybės dokumentų už 2024 m. Juridinių asmenų registrai, mokesčių administratorius negalėjo įsitikinti Pareiškėjos vykdytos veiklos realumu.

Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimo faktas neturi įtakos PVM permokos (skirtumo) grąžinimui, jei nustatoma, kad PVM sąskaitos faktūros yra realios ir susijusios su PVM mokėtojo veikla. Teigė, kad Sprendime nurodytų nepateiktų dokumentų duomenys nėra susiję su Prašymu, todėl šių duomenų trūkumas negalėjo lemti sprendimo negrąžinti PVM permokos (skirtumo). Pažymėjo, kad Inspekcija neanalizavo, ar konkrečiais laikotarpiais, kurie nurodyti Prašyme, Pareiškėja atitiko PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatas. Nurodė, kad kol Pareiškėja turėjo nekilnojamąjį turtą (iki antstolio priverstinio pardavimo iš varžytinių), ji vykdė veiklą, kurios rezultatas yra PVM objektas. Pareiškėja tiek skunde Komisijai, tiek Pareiškėjos atstovas posėdžio Komisijoje metu akcentavo, kad Pareiškėja nebuvo išregistruota iš PVM mokėtojų registro.

Mokesčių ir įmokų permokų (skirtumo) grąžinimo klausimus reglamentuoja MAĮ bei su juo įgyvendinimu susiję kiti teisės aktai.

Mokesčio permoka yra laikoma mokesčių mokėtojo sumokėta per didelė mokesčio suma (MAĮ 2 straipsnio 12 dalis); mokesčio skirtumas – mokesčių mokėtojai grąžintina (įskaitytina) iš biudžeto suma, kuri gali susidaryti mokesčio įstatymo nustatyta tvarka pildant mokesčio deklaraciją (MAĮ 2 straipsnio 13 dalis). Pagal MAĮ 87 straipsnio 1 dalį mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių, administruojamų Inspekcijos ir muitinės, sumos pirmiausia yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokėtinų kitų mokesčių, administruojamų atitinkamai Inspekcijos ir muitinės, mokestinei nepriemokai padengti atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka. To paties straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių sumos, kurios lieka po permokėtų mokesčių sumų įskaitymo šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka, grąžinamos mokesčių mokėtojo prašymu <...>, o 6 dalyje nustatyta, kad mokesčių administratorius turi teisę patikrinti mokesčių mokėtojo prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumą šio įstatymo nustatyta tvarka ir terminais. Jei mokesčių administratorius nustato, kad prašymo grąžinti mokesčio permoką pagrįstumui patikrinti būtini papildomi dokumentai, jis ne vėliau kaip per 10 dienų po rašytinio prašymo grąžinti mokesčio permoką gavimo dienos nurodo mokesčių mokėtojai pateikti trūkstamus dokumentus ir nustato jų pateikimo terminą. Jei dėl mokesčio permokos grąžinimo bus atliekamas mokestinis patikrinimas, šis patikrinimas turi būti pradėtas per 5 dienas nuo šio straipsnio 7 dalyje nustatytų terminų pabaigos dienos.

Prašymo grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas užpildymo, pateikimo ir atitinkamų sumų grąžinimo tvarką detalizuojančių Mokesčio mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 (toliau – Taisyklės), 16 punkte nustatyta, kad prašymas turi būti užpildytas ir pateiktas, laikantis Taisyklėse nustatytų reikalavimų <...>. Taisyklių 15 punkte nustatyta, kad prašymui išnagrinėti ir sprendimui priimti mokesčių mokėtojas turi pateikti papildomus dokumentus ar duomenis (pavyzdžiui, PVM

sąskaitas faktūras, prekių pirkimo–pardavimo sutartis, teismo nutartis, mokėjimo dokumentus (mokėjimo nurodymas, mokėjimo pavedimas, debeto pavedimas, mokėjimo kvitas, atsiskaitomasis čekis), muitinės dokumentus, nepateiktas už praėjusius laikotarpius pirmines ar patikslintas mokesčių deklaracijas, valstybės (savivaldybės) institucijų (įstaigų) pažymas, kredito įstaigose laikomų piniginių lėšų sąskaitų išrašų kopijas, įgaliojimą (jo kopiją), atstovavimą patvirtinantį dokumentą (jo kopiją), paveldėjimo teisės liudijimą (jo kopiją) ir kt.), pagrindžiančius Inspekcijos administruojamų mokesčių ar baudų už administracinius nusižengimus permokos (skirtumo) susidarymą <...>, jei Inspekcijos valstybės tarnautojas ar darbuotojas, nagrinėjantis Prašymą, negali gauti šios informacijos iš kitų valstybės institucijų (įstaigų) informacinių sistemų elektroniniu būdu ar kitomis ryšio priemonėmis ir to pareikalauja šių Taisyklių 16 punkto nustatyta tvarka ir terminais.

Taigi, pagal aukščiau nurodytą teisinį reglamentavimą mokesčių administratorius, prieš grąžindamas mokesčių mokėtojo prašomą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą), turi įsitikinti, kad faktiškai mokesčių mokėtojo atliktų ūkinių operacijų pagrindu susidarė mokesčio permoka (skirtumas), taip pat įsitikinti, ar nėra teisinio pagrindo turimą permoką (skirtumą) įskaityti kitoms nepriemokoms padengti (MAĮ 87 straipsnio 1 dalis). Įgyvendindamas šią teisę, mokesčių administratorius gali reikalauti papildomų dokumentų (įskaitant PVM sąskaitas faktūras, mokėjimo dokumentus), būtinų mokesčio permokos (skirtumo) realumui nustatyti, ir nurodyti mokesčių mokėtojui per nustatytą terminą pateikti trūkstamus dokumentus.

Komisija taip pat pažymi, kad mokestinių ginčų nagrinėjimo praktikoje ne kartą buvo akcentuota, jog mokesčių administratoriaus įformintiems sprendimams yra keliami ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAĮ) nustatyti reikalavimai. Šiuo atveju Inspekcijos Sprendimas turi atitikti VAĮ 10 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo subjekto priimto sprendimo turiniui keliamiems reikalavimams: administraciniame sprendime turi būti nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 dalies 5 punktas), administracinio sprendimo motyvai (5 dalies 6 punktas), taip pat ir šio įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintiems viešojo administravimo principams: įstatymų viršenybės, išsamumo, objektyvumo. Remiantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika¹, suformuota aiškinant iki 2021-06-30 galiojusios redakcijos VAĮ 8 straipsnio (šio straipsnio nuostatos papildytos bei perkeltos į šiuo metu galiojančios VAĮ redakcijos 10 straipsnį) nuostatas, individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis. Akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus. Taip pat viešojo administravimo subjektas privalo vadovautis objektyvumo principu, kuris reiškia, kad sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs, t. y. viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos, išsiaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės priimant sprendimą ir kritiškai, nešališkai vertinant įrodymus. Šis reglamentavimas suponuoja ir tai, kad mokesčių administratorius turi konkrečiais, aiškiais ir neginčijamais įrodymais paremti savo sprendimus ir neturi būti jokių abejonių dėl sprendimo pagrįstumo ir teisėtumo.

Mokesčių administratoriaus sprendimai turi būti pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o poveikio priemonės – motyvuotos, adresatas, į kurį

¹ LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010, 2010-11-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010, 2017-04-04 nutartis adm. byloje Nr. eA-425-556/2017

nukreiptas tokio pobūdžio teisės aktas, turi aiškiai suprasti, kodėl priimamas toks sprendimas, jam turi būti žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai².

Paminėtina ir tai, kad Inspekcija, būdama viešojo administravimo subjektu, privalo vadovautis ir bendraisiais viešojo administravimo principais. VAĮ 3 straipsnio 5 punkte yra įtvirtintas išsamumo principas, reiškiantis, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. VAĮ 3 straipsnio 9 punkte įtvirtintas objektyvumo principas, reiškiantis, jog administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs.

Komisija pažymi, kad sprendžiant klausimą, ar atitinkamas individualus administracinis aktas atitinka VAĮ reikalavimus, kiekvienu konkrečiu atveju būtina įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą³.

LVAT, aiškindamas MAĮ 32 straipsnio, nustatančio mokesčių administratoriaus pareigas, nuostatas, yra konstatavęs⁴, kad mokesčių administratoriaus veikla privalo griežtai atitikti įstatymų reikalavimus, būti pagrįsta teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, tiesiogiai susieta su įstatymų pavestų funkcijų ir uždavinių įgyvendinimu. Tik tokia mokesčio administratoriaus veikla laikytina teisėta. Pažymėtina, kad tinkamas motyvavimas apima ne tik tinkamą teisinio pagrindo nurodymą ir taikymą, bet ir reikalavimą priimame teisės akte nurodyti pagrindinius faktus⁵. Taip pat teismas ne kartą akcentavo⁶, kad esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga – turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas teisės normai taikyti.

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėja, vykdydama mokesčių administratoriaus Pranešimą pateikti papildomus dokumentus dėl PVM permokos (skirtumo) pagrįstumo įvertinimo, nepateikė Inspekcijai dalies prašytų dokumentų, t. y. UAB „C“ 2025-06-26 PVM sąskaitos faktūros Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 ir jos apmokėjimo dokumento, UAB „B“ PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimo dokumentų ir Juridinių asmenų registrui – finansinės atskaitomybės dokumentų už 2024 m. Tačiau Pareiškėja pateiktame Inspekcijai 2026-02-04 paaiškinime nurodė, kodėl nepateikiami UAB „B“ PVM sąskaitų faktūrų apmokėjimo dokumentai, paaiškino žemės sklypų įsigijimo tikslą, taip pat pateikė Inspekcijai finansinės atskaitomybės dokumentus už 2024 m. Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad finansinės atskaitomybės dokumentai už 2024 m. Juridinių asmenų registrui buvo pateikti 2026-03-05. Taip pat skunde nurodė, kad UAB „C“ 2025-06-26 sąskaita faktūra Nr. (duomenys neskelbtini)3160006189 nebuvo pateikta, nes ja nebuvo grindžiamas Prašymas grąžinti PVM, be to, Pareiškėja šios sąskaitos ir neturi.

Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad skundžiamo Sprendimo negrąžinti PVM permoką (skirtumą) priežastimi ir teisiniu pagrindu nurodyta „Nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje

² LVAT 2013-07-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1674/2013, 2016-04-26 nutartis adm. byloje Nr. A-379-261/2016

³ LVAT 2020-02-19 nutartis adm. byloje Nr. A-275-822/2020

⁴ LVAT 2005-06-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-04-685/05, 2007-02-09 sprendimas adm. byloje Nr. A-180-127-07, 2011-06-27 išplėstinės teisėjų kolegijos sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1105-11, publikuotas „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 21, 2011 m.

⁵ LVAT 2020-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-486-575/2020

⁶ LVAT 2012-07-20 sprendimas adm. byloje A-520-2294-12, 2012-08-03 nutartis adm. byloje Nr. A-444-2366-12, 2015-02-18 nutartis adm. byloje Nr. A-398-442/2015

nustatytą tvarką nurodyti pateikti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu“. Prie papildomų motyvų nurodyta, kad Pareiškėja nepateikė dalies anksčiau paminėtų dokumentų, tačiau nėra detalizuota ir argumentuota, kokią įtaką šie nepateikti dokumentai turėjo sprendimui negrąžinti PVM permoką (skirtumą).

Inspekcijos atstovė posėdžio Komisijoje metu nurodė, kad ginčo PVM permokos (skirtumo) realumas iš esmės paneigtas nepateiktais Juridinių asmenų registrui finansinės atskaitomybės dokumentais už 2024 m., dėl ko mokesčių administratorius negalėjo įsitikinti Pareiškėjos vykdytos veiklos realumu. Tačiau, visų pirma, iš Prašymo matyti, kad Pareiškėja prašė grąžinti atitinkamas PVM permokos (skirtumo) sumas už atitinkamus 2023 m., 2024 m. ir 2025 m. laikotarpius, t. y. ginčo permokos (skirtumo) grąžinimo laikotarpis nėra tik 2024 m. Antra, įstatymų leidėjas yra suteikęs mokesčių administratoriui instrumentus (pvz., mokestinis tyrimas, mokestinis patikrinimas), siekiant, be kita ko, įsitikinti mokesčių mokėtojo vykdomos veiklos realumu. Paminėtina, kad, Inspekcijos atstovės teigimu, mokesčių administratorius inicijavo veiksmus dėl Pareiškėjos mokestinio tyrimo pradėjimo, tačiau ar šis mokestinis tyrimas susijęs su Prašymu, atstovė nenurodė.

Inspekcijos Sprendime kaip papildomas sprendimo negrąžinti prašomos PVM permokos (skirtumo) sumos motyvas nurodyta: „atskaitytas mokesčių mokėtojo PVM prašyme nurodytais laikotarpiais netenkina PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies nuostatų (PVM apmokestinamų tiekimų laikotarpiu nuo 2021-05-08 iki 2026-01-31 mokesčių mokėtojas nedeklaravęs, veiklos nevykdo, turto neturi)“. Tačiau šis teiginys nėra pagrįstas jokiais faktiniais duomenimis, iš skundžiamo Sprendimo turinio visiškai neaišku, kas lėmė (kokius duomenis / informaciją / dokumentus mokesčių administratorius vertino) tokią išvadą.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, kad skundžiamas Sprendimas nėra pagrįstas pakankamais faktiniais duomenimis, todėl negali būti laikomas tinkamai motyvuotu. Dėl išdėstytų Sprendimo motyvavimo trūkumų Komisija negali priimti sprendimo iš esmės, t. y. Komisija negali spręsti bei pasisakyti apie visas su mokestiniu ginču (PVM permokos (skirtumo) grąžinimu) susijusias aplinkybes ir faktus bei atsisakymo grąžinti PVM permoką (skirtumą) motyvus. Atitinkamai, Komisijos vertinimu, dėl to yra pagrindas perduoti Pareiškėjos Prašymą Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Inspekcija, vadovaudamasi šiame sprendime nurodytomis VAĮ ir MAĮ nuostatomis, turėtų priimti pagrįstą ir motyvuotą sprendimą dėl Prašymo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-02-10 sprendimą Nr. 331-48122 ir Pareiškėjos 2026-01-11 prašymą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. (17.16-40) GES-42184 perduoti Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų

portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė